

РЕШЕНИЕ

№ 13465

гр. София, 16.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **3752** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294-чл.297 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано на 09.04.2025 г. по искова молба с вх. №38637/08.04.2025 година по регистъра на АССГ, подадена от З. С. К., М. Б. И., Я. З. И., А. Я. И., чрез пълномощника- адв. М. Д., САК, с която е предявен установителен иск с правно основание чл.292 от АПК против началника на сектор - РДНСК-Югозападен район.

С Определение №12491/09.04.2025 година съдът е оставил исквата молба без движение, с указания ищите в 7-дневен срок да приложат по делото: 1. вносна бележка за платена държавна такса по сметка на Административен съд София – град в размер на 30 лева от всеки един от 4-та или общо в размер на 120 лева, адм. дело №3752/2025 г.; 2. препис от исквата молба за ответника.

Преди прилагането по делото на разписки за съобщаване на определението, а именно на 11.04.25 година от трима от тях- З. С. К., Я. З. И. А. (А. в исквата молба) Я. И. е депозирана молба, с приложена към нея вносна бележка за платена държавна такса в размер на 30 лева. С молбата тримата заявяват, че желаят подадената искова молба да бъде приета от съда като „жалба

срещу Писмо №СО-4007-00-861/19.02.2025 година на началника на ДНСК“, като е заявено и искане по чл.297, ал.4 от АПК за спиране на принудителното изпълнение.

На 16.04.25 година по делото е депозирана молба и от 4-я „ищец“ М. Б. И., с която същата се присъединява към уточняващата молба от 11.04.25 година на З. С. К., Я. З. И. и А. Я. И..

С оглед на изложеното съдът прие, че предмет на оспорване по делото са предприетите от органа по изпълнението действия за принудително премахване на незаконен строеж, индивидуализиран във влязлата в сила Заповед №ДК-02-СО-29/21.04.2010 година, издадена от началник сектор С.-РДНСК-Югозападен район. Редът за разглеждането на жалбата е по чл.294-чл.294 от АПК.

Изложените оплаквания са за погасяване по давност на правото на принудително изпълнение, тъй 5-годишната давност била изтекла през 2019 година. Разрушаването на надстройката над съществуващата 2-етажна жилищна сграда щяло да засегне тази жилищна сграда, в която жалбоподателите живеели, а това щяло да ги остави без жилище. Нарушен бил принципът на съразмерност по чл.6 от АПК, чл.8 от ЕКЗПЧОС и чл.1 от Протокол от ЕКЗПЧОС

С жалбата е направено и искане по чл.297, ал.4 от АПК за спиране на принудителното изпълнение до разрешаването на спора по жалбата.

За да се произнесе, съдът приема следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Със Заповед №ДК-02-СО-29/21.04.2010 година, издадена от началника сектор С.-РДНСК-Югозападен район е наредено бъде премахнат незаконен строеж: „Надстройка на тавански етаж над съществуваща 2-етажна жилищна сграда“, находящ се в УПИ II-231, кв.264, м. „П.-Б.“ по плана на [населено място], с административен адрес [улица], Район ”В.” - Столична община, изпълнен без строителни книжа от З. С. К., и в нарушение на действащия регулационен план.

Видно от Протоколно определение №73/16.04.2015 година по адм. дело №630/2015 година по описа на АССГ, потвърдено с Определение №7083/15.06.2015 г. на ВАС по адм. дело №6655/2015 г., II о., заповедта е влязла в сила на 11.05.2010 година, поради което и подадената против нея жалба от З. С. К. е била оставена без разглеждане, като просрочена.

До адресата на заповедта З. С. К. е изпратена Покана за доброволно изх. № ЮЗР-14-387-01-628/20.11.2014 г. на началника на РДНСК, Югозападен район. Поканата е била оспорена от адресата, като с Определение №431/26.01.2015 година, постановено по адм. дело №665/2015 г. по описа на Административен съд София-град, АССГ-II о., 26-ти състав е оставил жалбата на З. С.

К. без разглеждане като недопустима.

С Н..акт за дарение вх. рег. 15396/14.03.2023 г., акт № 173, том XXXVI, дело №11145/23 г. на СлВп, З. С. К. е дарил на дъщерите си А. З. К. и Я. З. И. собствените си 4/10 ид.ч. от УПИ II-231, заедно с построената в имота двуетажна жилищна сграда, с разгъната застроена площ от 152 кв. м общо за двата етажа и със застроена площ от 76 кв.м, състояща се от хол, столова, кухня и сервизни помещения на партера и стая, детска стая и кабинет на етажа, заедно с мазе и гараж в сутерена.

При тези фактически установявания, съдът обуславя извод, че трима от оспорващите, а именно М. Б. И., Я. З. И. и А. Я. И. не са легитимирани да обжалват действията по принудително изпълнение, поради което жалбата им е недопустима.

Съгласно чл.295 от АПК, право на жалба имат страните в производството по изпълнението, както и третите лица, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати от него

М. Б. И., Я. З. И. и А. Я. И. не са нито собственици, нито извършители, нито адресати на Заповед №ДК-02-СО-29/21.04.2010 година. Представеният към молбата от 11.04.25 г. Н..акт за дарение вх. рег. 15396/14.03.2023 г., акт № 173, том XXXVI, дело №11145/23 г. на СлВп не прави собственици на процесния незаконен строеж Я. З. И. и А. Я. И.. Те са придобили идеални части от УПИ по време на изпълнителното производство, започнало с изпращането на поканата за доброволно изпълнение от 20.11.24 г. В нотариалния акт са описани изрично обектите, на които те стават собственици по силата на договора за дарение. Сред тях не е тавански етаж над 2-етажна жилищна сграда“, находящ се в УПИ II-231. По отношение на жалбоподателя М. Б. И. не са представени никакви доказателства.

Следователно премахването на незаконния строеж, на който М. Б. И., Я. З. И. и А. Я. И. не са собственици и извършители не засяга пряко техни права и интереси. (В този смисъл Определение №1900 от 15.02.2017 г. на ВАС по адм. дело №1603/2017 г., II о.; Определение № 4068 от 28.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3446/2018 г., II о.)

Жалбата от З. С. К. като извършител и адресат на Заповед №ДК-02-СО-29/21.04.2010 година е допустима, но разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Заповед №ДК-02-СО-29/21.04.2010 година, с която е разпоредено премахването на процесния незаконен строеж е влязла в сила на 11.05.2010 година, както съдът вече посочи. Следователно същата представлява стабилен административен акт, подлежащ на принудително изпълнение. Наличието на влязла в сила заповед за премахване на незаконен строеж е годно изпълнително

основание по чл. 268, т. 1 от АПК за започване на изпълнително производство по реда на АПК.

Жалбоподателят, който е адресат на заповедта за премахване на незаконния строеж, в качеството му на извършител на незаконния строеж е страна в изпълнително производство-длъжник по смисъла на чл. 274, ал. 2 от АПК.

По силата на разпоредбата на § 54 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (обн. ДВ, бр-101/22.12.2015 г., в сила от 26.12.2015 г.), приложима съгласно препращащата разпоредба на чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК, издадените заповеди от началника на Дирекцията за национален строителен контрол или от оправомощено от него длъжностно лице до 26 ноември 2012 г., каквато е процесната, за строежи от четвърта, пета и шеста категория, се изпълняват от органите на Дирекцията за национален строителен контрол. Съгласно чл.225, ал.4 от ЗУТ (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.), ако заповедта за премахване не се изпълни доброволно в определения в нея срок, тя се изпълнява принудително от органите на Дирекцията за национален строителен контрол самостоятелно или съвместно с лица, на които това е възложено от началника на дирекцията или от упълномощено от него длъжностно лице, по ред, установен с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Следователно, компетентни да извършат премахването са органите на ДНСК.

В случая даденият с Покана за доброволно изх. № ЮЗР-14-387-01-628/20.11.2014 г. 14-дневен срок за доброволно изпълнение е изтекъл безрезултатно, а жалбата срещу поканата е била оставена без разглеждане от АССГ.

В изпълнение на правомощията си по чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 13/23.07.2001 г. 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол, органите на ДНСК са съставили Протокол №С9-711/15.01.2019 г. - Приложение 1 по чл. 4, ал. 1 от същата наредба, за извършената проверка относно изпълнението на заповедта, предмет на изпълнение, в която са констатирани, че към датата на съставянето му заповедта не е изпълнена и незаконният строеж не е премахнат (л.20 - 21 по делото). На същата дата е съставен протокол- Приложение 2 по чл. 5, ал. 1 от Наредба № 13/23.07.2001 г., за предварително проучване на принудителното изпълнение на премахването на незаконния строеж, в който е посочен начина на изпълнение на премахването- ръчно, срок за изпълнение на принудителното премахване-10 дни и стойността на премахването-3709,19 лева (л.21 по делото), за което е съставена количествено- стойностна сметка (л.22).

На 10.06.21 г. е съставен КП №С9-711/10.06.2021 г. от органите на ДНСК, с който констатирано, че продължава да е на строежът е на етапа, описан в заповедта, с която е наредено премахването му (л.35-л.41). За резултатите от проверката гл. секретар на ДНСК е уведомен с писмо вх. №СО-4007-06-956/11.06.21 г. В съответствие с разпоредбата на чл. 6 от Наредба № 13/23.07.2001 г. и във връзка със сключено по реда на чл.82, ал.3 и ал.4 от Закона за обществените поръчки Рамково споразумение № УС-02-45/07.06.2024 г., с предмет „Принудително премахване на незаконни строежи и части от тях от органите на ДНСК по влезли в сила заповеди за премахване с 6 обособени позиции, е проведена процедура по обществена поръчка. С Решение № D39798642 от 09.12.2024 г. на възложителя е избран изпълнител за премахване на незаконния строежи, като е сключен договор на 06.02.25 г. (л.41-л.43), като процесният строеж е описан в чл.1 от договора. Съобразно разпоредбата на чл. 7 от същата наредба, след сключване на договор с избрания изпълнител началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице определя датата и часа на принудителното изпълнение, за което уведомява всички заинтересувани лица. Това е направено сторено с писмо с изх. № СО-4007-00861/19.02.2025 г. на началника на ДНСК, за което жалбоподателят З. К. е уведомен със съобщение С9-711/12.03.2025 г. От писмото е видно, че е възложено изпълнението по премахване на незаконния строеж на търговското-дружество изпълнител по договора, като е разпоредено принудителното изпълнение да се извърши в периода от 10.00 часа на 16.06.2025 г. до 17.30 часа на 14.07.2025 г.

С оглед изложените фактически установявания по делото и съобразно закона, съдът приема, че предмет на обжалване в настоящото производство е предприетото от органа по изпълнението действие по принудително изпълнение на влязла в сила негова заповед за премахване на незаконен строеж, обективизирано в писмо с изх. № СО-4007-00861/19.02.2025 г. на началника на ДНСК, представляващо акт по чл. 7 от Наредба № 13/23.07.2001 г. на МРРБ, за което жалбоподателят З. К. е уведомен със съобщение С9-711/12.03.2025 г.

Предмет на защита по реда на чл. 294 и сл. от АПК са както юридическите действия, състоящи се във волеизявления на органа по изпълнението по допустимостта или движението на изпълнителното производство, така и фактическите действия, с които той осъществява процесуалните си правомощия. Съгласно чл. 271, ал. 6 от АПК, вр. чл. 284 от АПК, органът по изпълнението се произнася с постановления. Следователно при извършването на определено действие органът по изпълнението се произнася с постановление. По делото не се установиха предприети фактически действия по премахването на строежа към момента на настоящия момент.

Видно от цитираното по-горе писмо, в него наред с уведомяването на длъжника за избор на изпълнител на принудителното премахване, се съдържа и волеизявление, с което се засягат права и законни интереси на длъжника по изпълнението.

Предвид изложеното съдът приема, че предмет на предвидената в чл. 294 от АПК защита в настоящото съдебно производство е писмо с изх. № СО-4007-00861/19.02.2025 г. на началника на ДНСК, за което жалбоподателят З. К. е уведомен със съобщение С9-711/12.03.2025 г., представляващо постановление по смисъла чл. 271, ал. 6 от АПК и включено в обхвата по чл. 294 от АПК.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК, в предписаната форма. При издаването му е спазена предвидената в кодекса и наредбата предхождаща процедура и същият съответства на материалния закон и на целта му.

Съгласно разпоредбата на чл. 267, във връзка с чл. 268, т. 1 от АПК, на изпълнение по реда на кодекса подлежат изискуемите задължения, породени от влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални административни актове. В случая е налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 от АПК, а именно влязла в сила Заповед №ДК-02-СО-29/21.04.2010 година, издадена от началник сектор С.-РДНСК-Югозападен район, с която на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ е наредено да бъде премахнат незаконния строеж, изпълнен от жалбоподателя З. К.. За образуваното изпълнително производство до длъжника е изпратена покана по чл. 277, ал. 1 от АПК за доброволно изпълнение. Спазена е и Наредба № 13/23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК, относно предвидените в нея изисквания по чл. 3 - 7 за пристъпване към принудителното изпълнение.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че премахването на незаконния строеж ще засегне двуетажната жилищна сграда, в която живее. Видно от приложения по делото протокол – Приложение 2 към наредбата, премахването е предвидено да бъде „ръчно“, което е насочено към запазването и съхраняване на 2-етажната жилищна сграда, която е надстроена с процесния тавански етаж. Освен това за всяка щета по отношение на двуетажната жилищна сграда, която е извън предмета на принудителното изпълнение, органът по изпълнението носи деликтна отговорност.

Възражението за изтекла 5-годишна давност по чл. 285 от АПК пък не може да направено за първи път, съответно разгледано в пределите на настоящото производство. Същото

може да бъде направено пред органа по изпълнението, като на това основание се поиска прекратяване на принудителното изпълнение- арг от чл.282, ал.1, т.9 от АПК (като при евентуален отказ за прекратяване на принудителното изпълнение, този отказ вече може да бъде оспорен по реда на чл.294-чл.298 от АПК) или чрез предявяване пред АС на иск с правно основание чл.292 от АПК.

Неоснователно е и оплакването за нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, чл.8 от ЕКЗПЧОС и чл.1 от Протокол от ЕКЗПЧОС. Освен че същите могат да бъдат релевирани в производството по оспорване на заповедта, с която е наредено премахването на незаконния строеж, за съда е очевидно, че чрез премахването на таванския етаж и без да се засяга 2-етажната жилищна сграда жалбоподателят няма да бъде лишен от жилище, съотв. правото му на личен и семеен живот няма да бъде засегнато прекомерно и несъразмерно. По отношение чл.1 от Протокол от ЕКЗПЧОС следва да се съобрази, че незаконният строеж е юридически негоден предмет на правото на собственост (Вероятно по тази причина същият не е и предмет на договора за дарение, сключен във формата на нотариален акт от 2023 г.) Следователно правото на собственост върху него не може да бъде засегнато, след като с влязъл в сила акт, същият е признат за незаконен строеж, който следва да бъде премахнат.

Относно направеното искане за спиране на изпълнението с основание чл. 297, ал. 4 от АПК:

Съгласно чл.297, ал.4 от АПК, подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре *до разрешаване на спора*, ако то би могло да причини на оспорващия значителна и трудно поправима вреда.

Съдебното произнасяне по съществото на подадената жалба прави безпредметно произнасянето по искането за спиране на изпълнението на обжалваното постановление, тъй като действието на акта на съда по чл.297, ал.4 от АПК е до произнасяне по жалбата, която обезпечава. Следователно на това основание същото следва да се остави без разглеждане.

Воден от горното и на основание чл. 298 и чл.297, ал.4 от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от М. Б. И., Я. З. И. и А. Я. И. срещу писмо с изх. № СО-4007-00861/19.02.2025 г. на началника на ДНСК, ведно с искането на тримата жалбоподатели по чл.297, ал.4 от АПК за спиране на принудителното изпълнение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата от З. С. К. срещу писмо с изх. № СО-4007-00861/19.02.2025 г. на началника на ДНСК.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането от З. С. К. по чл.297, ал.4 от АПК за спиране на принудителното изпълнение.

Решението, в частта му по отношение на жалбоподателите М. Б. И., Я. З. И. и А. Я. И., както и в частта му по чл.297, ал.4 от АПК по отношение на жалбоподателя З. С. К. е с характер на определение и може да бъде оспорено с частна жалба в 7-дневен срок пред Върховния административен съд. В останалата част решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане препис от него.

СЪДИЯ: